

SPEJDERNES MAGASIN

41. årgang

nr. 4 . april 1957

LANDSSKOVMANDSTURNERINGEN

1. Skovmandsholdet fremstiller en **wood-craft** **tavle** med relation til måneden. (Husk findested, dato o. s. v.).
2. **Hikeopgave.** To-mandsholdet tager på hike til et kulturhistorisk sted (f. eks. en gammel mølle, en kirke, en slægtsgård el. lign.). Fremskaf gennem personlig kontakt stedets historie, og hvad der ellers har interesse. Vedlæg skitser og evt. fotos.

Skovmænd

Afrejsen ændres.

ENDELIG TILMELDELSE

Forsidebilledet er fotograferet af skovmand Ole Bjørk, Frie Fugle. Billedet er fra et natorienteringsløb i forbindelse med landsskovmandsturneringen.

Landsskovmandsturneringen	42	Spejder-Jul's vinderliste	49
Jamboree-nyt	42	Vi køber telt	50
Påskebudskab	43	Kaktuspatruljen	52
2 sølvulve	43	Jamboree-sangen	53
Den lyse side	43	Junglenyt	54
Dage på en sky	44	Banden på eventyr	55
Jamboree-holdets Londonbesøg . .	46	Magasinets fotokonkurrence . .	56
, gymnastikopvis	47	Baden-Powell fest	57
Vi tager 2. kl. prøven	48	Spejder-Tidende	58

DEN STÆRKESTE

Det er ikke altid, det går én i livet, som man havde drømt om eller regnet med. Vi kender alle til skuffelser og til besværligheder. Det kan være forholdet til kammeraterne, det er galt med, det kan være skolen, vi ikke rigtig kan komme omkring ved, ja det kan endogså være hjemme hos ens forældre, det kniber.

Vel, vi ved, at vi ikke skal lade os slå ud af vanskeligheder. Det er når vanskelighederne kommer, det skal vise sig, hvad man duer til.

Men der kan komme oplevelser, der gør så ondt, at det kniber en at tage dem. Ikke mindst gælder det, hvis man synes, at mennesker er onde ved en.

Se, alt dette har man spekuleret over langt, langt tilbage i tiden. Hvorfor kan vi dog ikke slippe for det, som gør ondt?

Der har været folkeslag, der tænkte: Der må være en ond gud ved siden af den gode gud. Den onde gud synes at være den stærkeste. Så må vi hellere bringe vore ofre til ham, så bliver han nok venligere.

Andre mente, at vel var Gud nok god, men når vi på den ene eller anden måde var ulydig mod ham, så kom den ydre straf over os. Det var åfsagen til det, der bragte os vanskeligheder.

Så kommer Jesus og siger til os: »Gud lader sin sol stå op både for onde og gode og lader det regne både over retfærdige og uretfærdige. Det vil med andre ord sige: Af menneskers ydre kår kan I ikke se, om Gud er med os eller ej.

Jesus gjorde noget, der var endnu større. Han blev selv den lidende menneskesøn. Jesus vil, at vi skal forstå, at selv om det onde tilsyneladende helt får overhånd, så kan vor himmelske fader dog være med os. Det er det Langfredag skal fortælle os. Jesus ender med at sige: Fader, i dine hænder befaler jeg min ånd.

Det skal være os en trøst, hvis forholdene går os så rent imod, at Jesus Kristus kender til det. Og han kan og vil være med os.

Vi må aldrig glemme, at efter Langfredag kom der en strålende rig Påskemorgen, da Jesu venner oplevede: Jesus er opstanden. — Gud bekræftede, at Gud er stærkere end det onde. Og vi tror, at Jesus er med os i gode og onde dage, så ofte vi beder til ham. Derfor ønske vi hinanden: En glædelig Påske.

Fritz Lerche.

Den LYSE side

Kære spejdere!

Fornylig læste jeg en god bog, der fortalte om nogle mennesker, der havde mange sorger og bekymringer her i livet, men der var alligevel noget, de trods alt bevarede tappert, nemlig smilet. Enden til at smile er ikke givet os alle i lige stort mål, men du vil sikkert holde med mig i, at smilet kan have en næsten magisk magt. Prøv f. eks. at tænke dig, at du står og skal søge en stilling og får foretræde for din forhåbentlig nye chef. Hvad tror du ikke et lille smil på rette sted kan betyde for dig?

Det lyser op i tilværelsen og sætter kulør på en grå hverdag. Det får besværligheder og vanskeligheder til at synes mindre — og dem er der jo desværre sommetider en hel del af. Og så kan det bedst af alle midler slå bro over modsætninger og meningsforskelle. Husk derfor, hvis du og patruljen skulle blive uenige om en ting, altid at vise den lyse side af dig selv og vis velvilje overfor andre. Man må sommetider give lidt af sig selv, når man vil være sikker på et godt resultat.

Mennesker, der har glemt at smile, tager ofte sig selv altfor alvorligt og bliver i reglen ubehagelige og vanskelige.

Lad os derfor være enige om at smile lidt mere og lidt oftere, end vi hidtil har gjort. Smilet gør os glade og er det bedste middel mod surheden.

FILLE

SØLVULVEN

Korpsets højeste udmærkelse, »Sølvulven«, blev i januar tildelt to af korpsets førere, distriktschefen for Frederiksborg amts distrikt, Michael Hansen (tv.) og distriktschefen for Sydsjællands distrikt, Vagn Lundby (th.).

Samtidig med indvielsen af korpsets nye førertræningshytte, Coleruphus, i Nordsjælland, var der møde for landets distriktschefer og divisionschefer. Ved morgenparaden overrakte spejderchefen, Ove Holm, dem denne høje udmærkelse, som kun bæres af få i vort korps.

— x —

DAGE PÅ EN SKY...

er en skuespiltitel af Kjeld Abell, men kan passende stå som overskrift for Stures beretning om klatringen på Tuolpagornis østkam, hvorfra billedet stammer.

Vi havde fulgt Kittelbäcken et stykke opad for at finde et egnet sted at krydse den på. Det lykkedes dog ikke, og vi gik så over et tilfældigt sted. Her var temmelig stejlt, og skønt vandmængden ikke var stor, risikerede man dog at blive ført med af strømmen et godt stykke, hvis man faldt i, hovedsagelig fordi man ikke ville kunne få fodfæste på de glatte sten, kun slå sig grundigt. Der var flere, der på et hængende hår undgik at plumpe i.

På den anden side Kittelbäcken fortsatte vi vandringen op mod det sted, hvor klatreskoene skulle frem og vi skulle i reb. Det er temmelig besværligt at gå opad, når der er så stejlt, at stenene er på nippet til at rasle ned og af og til gør det, når man træder på dem.

STEN: Der er mange — og de er farlige!

At man, hvis man kommer til at løse en sten, straks råber: »STEN«, lyder logisk, men mangt og meget kunne være forhindret gennem tiderne, hvis denne advarsel havde lydt i tide. Det skete ikke så få gange på opturen, at større eller

mindre sten hoppede ned over bjergsiden, sat i gang af en ufor-sigtig bevægelse. Der, hvor sådan en sten rammer bjerget, lugter der af krudt; et passende memento mod at omgås letsindigt med sten af større format.

Foreløbig gik vi tungt op; vi så kun ned i formandens hæle, der flyttede sig i uregelmæssige ryk. Vi gik ca. 100 meter mellem hvert hvil; i begyndelsen af hver etape gjorde det ondt i læggene, men det gik over mod slutningen. Ærgerligt, at man skal standse en gang imellem for at få vejret. I disse pauser så vi os om og nød udsigten, der blev bedre jo højere vi kom op.

Engang så vi et rensdyr springe ned over en snetunge ovenover os; det havde en vanvittig fart på. Dette forstod vi først, da vi selv nåede snetungen; den havde en hældning på ca. 45°, og der var mange meter mellem hvert spor fra dyret.

De sidste 100 meter før klatringen var ubehagelige. Det skyldtes dels det stejle terræn, dels varmen. Vi var kommet i læ for vinden bag en klippekam, men ikke i læ for solen; den bagte lige ned på os og pressede sveden ud af kroppen. Det

eneste oplivende moment var her en snetunge, som vi passerede et hjørne af og tog sne fra til afkøling af håndleddene.

Pludselig stoppede Max op og mumlede et eller andet. Hvad det ordret betød, opfattede vi ikke, forstod kun på tonefaldet at det drejede sig om en advarsel. Halvsløve var vi trasket i hælene på hinanden, men nu vågnede vi op; lige foran os gik det lodret ned på begge sider af den kam, vi gik på. Jeg skal undlade at beskrive synet, det magter jeg aldeles ikke, blot bemærke at der gik flere minutter, før vi fortsatte yderst forsigtigt på selve kammen.

Et tillidshverv: transport af 5 par støvler.

Da vi standsede for at skifte sko, klistrerede vi os fast til klippen og så med skræk, hvordan Max sprang rundt med skistøvler på uden at være sikret i rebet. Et par gange havde vi været ude ved kanten for at kigge ned og holdt os derefter så langt derfra som muligt, d. s. v. en 3-4 meter. Der ventede mig en overraskelse på dette sted, idet man enstemmigt vedtog at over-

drage mig det tillidshverv at transportere 5 par støvler (jeg havde slæbt en rygsæk med, det havde de andre ikke). Dette beredte mig ifølge tyngdeloven mangan en pudsig og mavekildrende situation, særlig hvor klipperne var lodret eller hældede svagt udad.

Vi fordelte os i de to reb, og Max bandt os sammen med karabinhager, svære knob og alt til faget henhørende. Derefter fik vi en smule instruktion, og første reblag gav sig i vej. Det var morsomt at stå sikkert og se på ansigtsudtrykkene, der ændres gradvis og i overensstemmelse med højden og klippestykkernes formodede soliditet.

Ting ser jo som bekendt anderledes ud oppefra, og en højde på blot 10 meter over os andre udrydder enhver kvik bemærkning, får selv mest stædige grin til at klaske sammen.

Først holdt vi os væk fra afgrunden, kiggede kun nødtigt derned. Det trak på en mærkelig måde i én, når man var for nær ved kanten, men efterhånden som vi kom ind i vanen med teknikken, forhøjedes fornøjelsen, og efter en halv times klatring nød vi i fulde drag naturen omkring os. Der er jo temmelig mange hvil på sådan en tur, da kun een ad gangen kan bevæge sig afsted.

Det havde vist været en oplevelse at gå i reb med Max. Han viste for det første ved sit eget eksempel, at den største del af angsten for stejle steder er aldeles ubegrundet. Han fortalte om de små enkelt-heder, der letter klatringen, indprentede elementære ting såsom at sikre sig, at støttepunkterne var absolut faste, og instruerede faktisk hele tiden, når der opstod nye situationer, om den bedste løsning. At han var yderst forsigtig og sit ansvar bevidst, samtidig med at han snakkede, småsang eller bare mumlede hele tiden og derved bortdrev den sidste skræk, bør lige nævnes for fuldstændighedens skyld.

Kraterranden nås.

Efter nogle timers klatring nåede vi til kraterranden og afsikrede dér. Vøgg havde chokolade med, det

blev fortæret, mens vi så os om. Et par kilometer nede i dalen hang der nogle fæle regnskyer lige over vores telte; de afgav det meste af væden på bagagen, der lå spredt rundt om teltene. Glæden over den øvrige udsigt, bl. a. Kebnekaises top, som lå i blændende sol højt over Björklings glacier, blev noget formørket ved udsigten til det regnsky, som vi sikkert ville få over os. Heldigvis blev vor pessimisme gjort til skamme, solen skinnede på Tuolpagorni hele dagen.

Efter et mindre hvil gik vi over kraterbunden og fortsatte med at gå op på den anden side. Det varede dog ikke længe, før vi skulle i rebene igen, og nu kom den værste del af turen. Nu havde vi den dybe afgrund på højre side; det var Kitteldalen, som Björklings glacier styrter sig ned i, men der var også langt ned på venstre side. Max illustrerede afstanden ved at vælte nogle store sten ud over kanten. Det tog nogen tid, før de kom til syne igen, denne gang som små fnug, der fordelte sig på snefladen i bunden af kratereet.

Der var flere episoder fra denne

Fjeldet midt i baggrunden med sne er kratereet er Tuolpagorni.

etape, der satte sig fast i erindringen. Bl. a. husker jeg tydeligt et særlig stejlt sted, hvor Bang netop var kommet op over, og turen nu kom til mig. Jeg råbte op til Bang og spurgte, om han havde sikret. Dette bekræftede han, og jeg startede, mens Grøngaard stod nedenfor og kiggede. Rebet var kommet ud over et forkert sted og lå fast i en sprække. Bang hev i rebet og var nær ved at trække mig ud til siden, hvor der ingen holddepunkter var. Jeg råbte til ham om at slække på rebet, men det tog nogen tid, før lyden nåede ham og fik ham til at slække. Vi fik rebet ud af spræk-

ken, og jeg fortsatte. Pludselig befandt næste fodstøtte sig i højde med min mave, så jeg var nødsaget til at stemme knæet imod, samtidig slap jeg med højre ben og venstre arm og svingede mig op ved hjælp af højre hånds støtte, som var en stor fremspringende sten. Dette ryk var for meget for stenen, den gav efter og kom til at hvile på min hånd. Heldigvis havde jeg fået fat med venstre, men stenen var tung at holde, og nedenunder stod Grøngaard i sine egne tanker. Min stilling var ubehagelig, ikke mindst på grund af rygsækken. Det var en lettelse, da Grøngaard blev klar over situationen og flyttede sig, så stenen kunne buldre ned ad bjerget uden at ramme nogen.

Oppe på toppen.

De sidste 20 meter før toppen skulle vi op en ad gangen. Max var først oppe; vi andre sad imens afsikrede på en slags afsats, der var yderst minimal og faktisk kun bestod af løse sten. Hver gang vi rørte os, raslede der et par sten ned, og mere end en gang gled en eller anden bare 10 cm ned. Det gav vedkommende og os andre et chock hver gang.

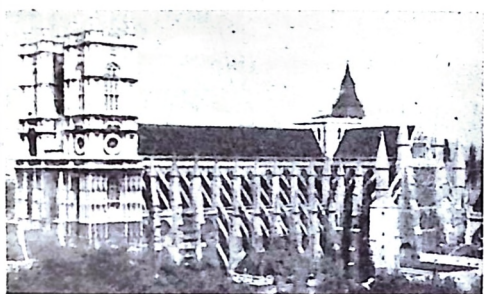
Endelig nåede vi toppen og kunne rigtig nyde at sidde ned og hvile og falde til ro. Der blev skiftet støvler, spist bolcher (Ellebeks) og fotograferet. Turen herop havde taget 6 timer, nu skulle vi bare hjem ad bagvejen; en vandring over blokmark gennem Kitteldalen og ned over snetunger til vi, gennem tiltagende vegetation nåede ned under trægrænsen til lejren.

Det gik godt — og vi blev først rigtig klar over, hvor stor faren er ved at falde, da jeg dagen efter tabte min rygsæk på Kebnekaise. Den røg ned gennem kløften, vi klatrede i, forsvandt ud over bjerget og landede på gletcheren 300 meter under os. Et menneske har ikke bedre chance for at standse.

Denne tur til Tuolpagorni var så absolut turens højdepunkt for os fra Valby division, selv om den ikke hører til de svære bestigninger, langt fra. Sture.

Parlament-bygningen. Foran Themsen.

Westminster Abbey.

Buckingham Palace set fra Victoria monumentet.

Tower-fæstningen ved Themsen.

Jamboree-holdets BESØG I LONDON

3 INTERESSANTE DAGE I DEN STORE HOVEDSTAD

Hallo jamboreedeltager!

Gilwell Park, London og jamboreen vinker forude. Der er kun godt tre måneder til det store eventyr begynder. Du har vel indsendt den endelige tilmeldelse, ellers kan det endnu nås.

Du kunne i sidste nummer af »Spejdernes Magasin« læse om Gilwell Park, og vi vil denne gang gerne fortælle dig, hvad du vil komme til at se og opleve under besøgene i London.

Som du sikkert har forstået, tager vi under opholdet i London lejrpladsen ved Gilwell Park i besiddelse. Her bor vi altså, men vi tager ind til selve London, og det sker enten ved bus, tog eller »underground«. Nu er det ikke noget lille hold at komme til London med — ca. 1500 spejdere — så derfor bliver hele jamboreeholdet opdelt i 3 grupper på hver ca. 500 spejdere. For hver gruppe gennemføres det samme program, men forskuddt, således at der på det enkelte sted kun kommer 500 spejdere pr. dag.

Hvad skal vi se?

Ja, lad os følge det ene hold. For dem bliver rækkefølgen således:

1. dag: Besøg på Tower, der vel blandt de ærverdige bygninger i Londons City er den mest navnkundige. Tower er en middelalderlig fæstning, hvis opførelse blev påbegyndt af Vilhelm Erobreren for ca. 900 år siden. Besøg hos Madame Tussauds Vokskabinet. Dette vokskabinet, som er berømt langt uden for Englands grænser, er en stor oplevelse at besøge. Her i nærheden ligger Zoologisk Have, som rummer en både smuk og meget omfattende samling dyr fra alle verdens kanter, også den skal vi besøge, og endelig foretages en sightseeing bustur gennem London.

2. dag: Besøg i London City, der er den ældste del af London. Her er vi inde i Westminster Abbey, der blev grundlagt allerede i 1042 og siden da har været den traditionelle

skueplads for historiske ceremonier som kroninger og kongelige formælinger. Blandt kirkens seværdigheder er: Kroningsstolen, Henrik VII's kapel, R.A.F.'s mindekapel, den ukendte soldats grav samt mindepladen for Baden-Powell.

Vi ser også Parlamentet, der er et imponerende bygningsværk. Under krigen blev underhusets forsamlingssal ødelagt under et luftangreb, men den er nu blevet genopbygget. Buckingham Palace, de engelske regenters residens i London. Måske ser vi det kongelige banner vaje over slottet — det betyder, at dronningen opholder sig der. Vi passerer Trafalgar Square med Nelson-søjlen og kommer også til St. Pauls Cathedral, igen et imponerende bygningsværk. En sejltur på Themsen og en del af aftenen i London (måske besøg i en af de store biografer) er med på denne dags program.

3. dag: Udflugt til Windsor Castle og Eton College. Op ad Themsen, 34 km vest for London, ligger Windsor, som er en ældgammel by af stor skønhed og historisk interesse. Her er også det berømte slot, som har været de engelske kongers residens i mere end 800 år. På den anden side floden ligger Eton College, der blev grundlagt i 1440 af Henrik VI.

Udflugterne vil blive foretaget tropvis med yderligere opdeling i patruljer, når dette er muligt. Hver deltager vil få udleveret en detaljeret beskrivelse af de planlagte seværdigheder m. m., således at alle kan få det fulde udbytte af turen.

Det bliver spændende at tage på tur i den store by, London, der med sine 9 mill. indbyggere er verdens næststørste by. Glæder du dig ikke?

Har du sendt din endelige tilmeldelse til jamboreen? Ellers skynd dig!

DANSKE SPEJDERE

I skal atter lave

VERDENSOPVISNING

Vi må helt tilbage i tankerne til den store jamboree i England i 1929. Et mægtigt troppetransportskib havde ført os derover, og så god plads havde vi om bord, at vi kunne træne tre hold ad gangen, medens vi sejlede. Fra kl. 8 om morgenen til kl. 18 trænedes hold efter hold, og da vi gik i land, var der ikke en dreng eller fører, som ikke var inde i programmet. Så snart vi havde rejst lejren i Arrowe Park, måtte vi atter tænke på træningen, for vi havde kun 5—6 dage til at forberede det store »show«. Mellem os, der havde ansvaret, og de ca. 1400 spejdere, der skulle »lægge krop til«, var kammeratskabet helt i orden vi gjorde alle, vort bedste for at vinde den sejr, som vi vandt.

Den 6. august stod vi så alle klar i det store teater, hvor vi havde klædt om. I hver eneste dags timer havde det regnet vi vadede i pludder fra morgen til aften, og den mægtige opvisningsplads, hvor vi skulle optræde, var delvis opløst af

væde. Regnen var stilnet af. Jeg stod på den høje tribune, hvorfra alle øvelserne skulle ledes jeg løftede flaget, som skulle give tegnet til indmarchen så skiltes skyerne solen brød frem og 1400 danske spejdere marcherede ind for at gøre gymnastik i jamboreens eneste solskinstime.

Trods den fedtede mark, som sagde »svup« ved hver eneste bevægelse, gik intet »i fisk« for os kammeratskabet sejrede over alle forhindringer, og da signalet til »på ryggen ned« blev givet, så jeg et lyn af hvide kroppe, hørte et plask af nøgne kroppe mod våd jord, fornemmede et gisp fra den mægtige tilskuerkreds og derefter et spontant og tordnende bifald.

Så stor blev danske spejderes succes, at **Baden-Powell** bad os gentage opvisningen d. 10. august. Vistnok for eneste gang i jamboreens historie blev en opvisning gentaget.

Lykønskningstelegram fra kong Christian d. X., stor anerkendelse

fra verdensspejderchefen, forside-stof med mægtige billeder i alle danske og mange engelske aviser. Sådan gik det i 1929.

•
Og nu kommer vi altså — 28 år efter — til danske spejdere og siger:

Nu slår vi os sammen og gentager den opvisning, som jeres far måske var med til. Hver eneste jamboreedeltager skal være med, skal gøre sit bedste, således at vi atter kan vise, at sammenhold og kammeratskab bærer over alle vanskeligheder.

Og vanskeligheder er der. Vi har intet skib at træne på denne gang. Vi må lægge træningen til rette på en hel anden måde end i 1929, men så snart den endelige indtegnning til jamboreen er sket, vil I få al fornøden besked. Nu kun dette: Alt, hvad der forlanges af jer, er den bedst mulige vilje til at lave en række øvelser, som I kender fra den daglige gymnastik i skolen, og så et par hvide benklæder.

•
Korpserne har også denne gang overdraget mig ledelsen af gymnastikken, og jeg glæder mig meget til at løse denne opgave. Og jeg venten af jer, at I går til opgaven med samme sejge vilje og samme begejstring, som jeres »for-gængere«. Hvis vi alle sætter alt ind på at vinde en sejr for **DET DANSKE SPEJDERKORPS** og **K.F.U.M.-SPEJDERNE** altså for **DANMARK**, så er sejren på forhånd vundet.

På gensyn

allesammen

Johan Magnussen.

Gymnastikholdet fra jamboreen i 1929 arbejder med sidebøjning og armsving. I baggrunden teatret, hvor vi klædte om. Kan du se vandpytterne foran?

2.klasses prøven

Ved ATLI, PLØK og SKOTTE

- e. Uden ury gennemføre spejderløb over 2 km på 12 minutter (mindst 11 og højst 13 minutter).

Det er naturligvis meningen med spejderløbet, at man skal træne sig op til at holde en ganske jævn gennemsnitshastighed, hvorved man er i stand til at tilbagelægge selv ret lange strækninger i dette tempo.

Find en strækning, som du ved nøjagtig er 2 km. Denne strækning gennemløbes med skiftevis ca. 50 m løb og 50 m gang. Første gang du prøver, rammer du jo nok ikke idealtiden, men ved lidt træning kommer det hurtigt.

- d. Gennemføre en skattejagt over 2 km.

Skattejagten skal gennemføres i et terræn, hvor der er mulighed for at skabe variationer i de spor og tegn, som benyttes. Et skovområde er således velegnet.

Formålet er at følge en bestemt rute — som ikke kendes på forhånd — ved hjælp af forskellige spor og tegn som f. eks. pile, de

ene af disse tænde bål med 2 tændstikker uden anvendelse af papir eller halm samt over dette bål koge havregryn, kartofler, stege et stykke kød samt lave te, derefter vise korrekt sløjfning af bålstederne.

Er det en stor åben mark, behøver vi jo ikke at tage hensyn til træerne, som vi jo skal, når vi skal anbringe vort bålsted i skoven eller nær denne. Der skal vi især tage os i agt for de knastørre grantræer, der meget let futter af, så anbring altid dit bål så langt fra træer som muligt, og tag også hensyn til vindretningen.

På den åbne mark skal du i første omgang gå udenom to ting: Højdepunkter og hulninger.

På højdepunktet er det svært at tænde op, bare det blæser lidt, og får du endelig ild, blæses varmen bort fra ildstedet, medens dine frikadeller ryster af kulde.

Går du i stedet ned og får ild i en hulning — det er ret let at få ild her, da der er fint læ — så er du tvunget til at puste og vifte for at holde ilden vedlige, da vinden har svært ved at finde vej og give den rette træk. Skulle det blive regnvejr og hulningen fyldes med vand — hulninger fyldes som bekendt først — så er du tvunget til at flytte dit ildsted igen.

Så lad os anbringe det rigtig første gang — det bliver altså på et ster, der ligger i læ og alligevel ikke for lavt. Men derfor kan det godt være svært at få ild, hvis du ikke kender en god metode.

Her har du en, der er meget almindelig, men effektiv:

Tørt birkebark (ikke fra levende træer) er fortrinligt egnet til optænding. Du kan lave dig nogle snitspånar af tørt træ — eller find nogle tynde og tørre grankviste helt inde ved stammen; under enebærbuske findes også udmærket optændingsmateriale, eller du kan lave amerikanske ildtændere, der består af pinde, hvor spånerne er snittet således, at de endnu hænger fast ved pinden i den ene ende.

Du begynder altid med en lille pyramideild, der består af mange små, tynde pinde, som sættes meget tæt sammen inderst og efter tykkere pinde udefter.

Du bygger videre, når du har tændt op. I begyndelsen tilvebringer du kunstigt træk med munden eller med et grydelåg (aldrig spejderhatten, så klæder den dig ikke bagefter).

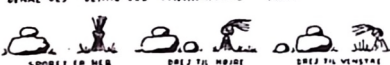
Byg bålet godt op imod vinden. I stærk regn kan du tænde op i en spand, der ligger ned på siden. Da du skal lave mad over bålet, er det meget vigtigt at have rigeligt, færdighugget brænde parat til vedligeholdelse af ilden.

Bygger du bålet rigtigt op fra begyndelsen — gør dig rigtig umage — behøver du efterhånden kun en tændstik. Men det er rart at have den anden i reserve!

Af vedligeholdelsesbrænde benyttes til forskellige formål:

1. Hurtig, hed ild: De bløde træsorter: Ahorn, birk, enebær, fyr og gran.

STIFINDERTEGN

internationale spejdersportegn, som tegnes eller laves af dertil egnet materiale i vejens eller stiens højre side, løvtræers blade på nåletræer — og omvendt grankviste i bøgetræer, græs, hvorpå der er slået en knude, grankogler i løvskov o. s. v.

Efter skattejagten gennemførelse må der kunne fortælles om de forskellige former for sporudlægning, som har været benyttet.

2. KL. PRØVEN. PKT. 7. LEJRLIV

- 7) Lejrliv.
- a. På åben mark fremstille 2 forskellige slags bålsteder, forsvarligt anbragt i terrænet, og i det

ET PAR FORSKELLIGE BÅLTYPES:

2. God, langsom ild: De hårde træsorter: Ask, bøg og eg.
1. er at foretrække til madbål.
— 2. til lejrbrål.

Bålet sløjfes. Når du er færdig med din ild, forlader du den naturligvis ikke som en sort og afsveden plet på marken. For som rigtig lejr-sportsmand har du naturligvis gravet et bålsted kantet med hårdt træ, så der ikke er blevet svedet græs omkring bålet.

Før du lægger græstørv på, vender du jorden med en spade — efter at have slukket bålet med vand! — kaster lidt friskt jord på og anbringer nu græstørvne i samme mønster, som de er taget op. En uerfaren vil nu anbringe tørvne, så de ligger i flugt med pladsen, hakke dem lidt i kanten og stolt vise lejrpladsen til andre med spørgsmålet: »Kan I se, hvor vi har haft bål?« Er de lagt pænt, kan det være svært — men ca. 14 dage efter er det let at se, for så er der en grim hulning i jorden — i de fleste tilfælde endog med revner mellem græstørvne — og så er glansen gået af liljen. Stamp den vendte jord godt, læg som før nævnt frisk jord ovenpå og tilsidst græstørvne, så de ligger pænt, og plant, en 2—3 centimeter over jorden og vær ikke ked af, at man ved afrejsen kan se, hvor bålplads, affaldshul og andre udgravninger har været, for om et par uger vokser græstørvne helt plant med lejrpladsen — jorden under tørvne er sunket sammen de ca. 2—3 cm.

- b. I praksis vise forsvarlig anbringelse af opgravede græstørv og disses opbevaring i lejrperioden.**

Gem græstørvne for den brændende sol og husk at vande dem godt. Lav et treben over dem, så de ikke bliver »jokket« i stykker.

- c. Vise, at han kan anvende kniv og økse på fornuftig og forsvarlig måde.**

Din kniv bør du altid opbevare i en solid skede, når den ikke er i brug. Når du snitter i noget, bør du altid snitte fra kroppen og udefter, og sørg altid for at holde din kniv ren — især hvis du også bruger den til mad, og det er jo bl. a. det, du har den til. Sørg altid for at den er skarp. Sløve knive er kun for sløve spejdere.

Nu skal du jo snart kunne be-

nytte en økse rigtigt — for du ved vel, at man skal være mindst 2. kl. spejder for at benytte en økse.

Lad aldrig øksen ligge uden hylster, den rustar så let, og lås den altid i huggeblokken, når du ikke bruger den. Så kan ingen komme til skade, hvad der ellers let kan ske, hvis den ligger og flyder. Og benyt altid en huggeblok. Pas på, at øksehovedet er kilet godt fast. Der kan ske kedelige ulykker, når sådan et tungt og skarpt stykke metal farer gennem luften og måske rammer nogen.

Økse og kniv er spejderens to vigtigste redskaber. Han sørger altid for, at de er rene og skarpe, sliber dem, hver gang de trænger til det, skærmer dem mod alt hårdt og holder dem borte fra ild og jord.

- d. Fremvise en rygsæk rigtigt pakket til week-end lejr.**

Når du pakker din rygsæk, skal det, der kan tåle at blive trykket, ligge nederst, så madvarer o. l. ikke bliver ødelagt under vandringer. De ting, du bruger meget, skal være lette at få fat i. Skiftetøj nederst. Hav alt i poser. Spisegrej i en pose for sig. Ligeledes toilet-sager, pudsegrej, skiftetøj, nattøj etc. Og husk så, at det er ubehageligt at gå med kanten af en talerken gnavnende i ryggen — det gør man kun en gang!

Her i landet er det lige så vigtigt at huske regnfrakken og få den pakket øverst lige til at få fat i. Sørg for at have et regntæt overtræk til din sovepose — en våd sovepose er værre end ingen sovepose.

- e. Have ligget i teltejr i mindst 2 nætter med patrulje eller trop.**

Hertil behøver du vist ingen kommentarer.

Næste gang afslutter vi gennemgangen af 2. kl. prøven, og der er forhåbentlig mange, som dermed bliver færdig med aflæggelsen af deres 2. kl. prøve.

NEDENSTAAENDE ER UDTRUKKET I KONKURRENCEN OM »NODDEKNÆKKE-RENS« PRÆMIER

1. Knud Sterregaard, Hjortegade 8, 3., Ø.
2. Ninna Thomsen, Frølichvej 38, Charlottenlund.
3. Carsten Walther, Vængevej 70, Hundested.
4. Jens Verner Høld, »Rægdgård«, Sevel pr. Vinderup.
5. Olav Pedersen, Lundvej 25, Varde.

6. Dorte Halvorsen, Enighedslund 5, Aalborg.
7. Jytte Skouby, Østervoldgade 85, 1., Nyborg.
8. Freddie Nielsen, Holsteinsgade 45, Ø.
9. Elise Popp, Midlerkampsvej 8, Nakskov.
10. Frede Lorenzen, Løvgård pr. Løgumkloster.
11. Aksel Sørensen, Nørskov pr. Fårvang.
12. Bent Fich-Olsen, Drewsensvej 19, st., Odense.
13. Vibeke Rambøll, Dronninggårdsallé 40, Holte.
14. Pet'r Hyldbrandt Hansen, Skolebakken 20 B, Virum.
15. Hanne Olsen, Præstelængen 30, 2., NV.
16. Flemming Skov, Skovbogade 20, Kolding.
17. B'rte Rasmussen, Carl Møllers allé 36, Søborg.
18. Lena Hestbek, Hovedgaden, Nordby, Fand.
19. Inge Bach, Fredensgade 4 B, Randers.
20. Jørgen Bentzen, Toksværd Præstegård pr. Holme Olstrup.
21. Karin Delfs, Ortenvej 12, Varde.
22. Hanne Bredmose Jensen, Kongensstræde 57, 1., Fredericia.
23. Bente Didriksen, Fuglsangsallé 82, Århus.
24. Lars Munk Jensen, Søndergade 10, 2., Horsens.
25. Jess Pedersen, Møllevej 35, Sørd.
26. P'r Møller Rasmussen, Randersvej 41, Hammel.
27. Grete Møller, Snellmark 15, Rønne.
28. Annette Bondesen, Hybenvej 38, Virum.
29. Liss Bøving, Jægersprisvej, Jægerspris.
30. Jette Nielsen, Rosenvangsallé 212 E, Højbjerg v. Århus.
31. Ingelise Schou, Pilevang, Vestermarie pr. Lønbæk, Bornholm.
32. Hanne Sund, Jernbanegade 13, Roskilde.
33. Fritze Corneliusen, Rydsmarken 3, Maribo.
34. Knud Ervolder, Utoft, Løvlund.
35. Peter Jylov, Parkvej 10, 2., Vordingborg.
36. Børge Hartung, Følfodvej 30, Kbhvn. S.

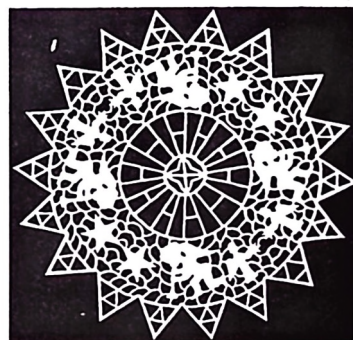
»SPEJDER JUL'S STJERNE-OPGAVE

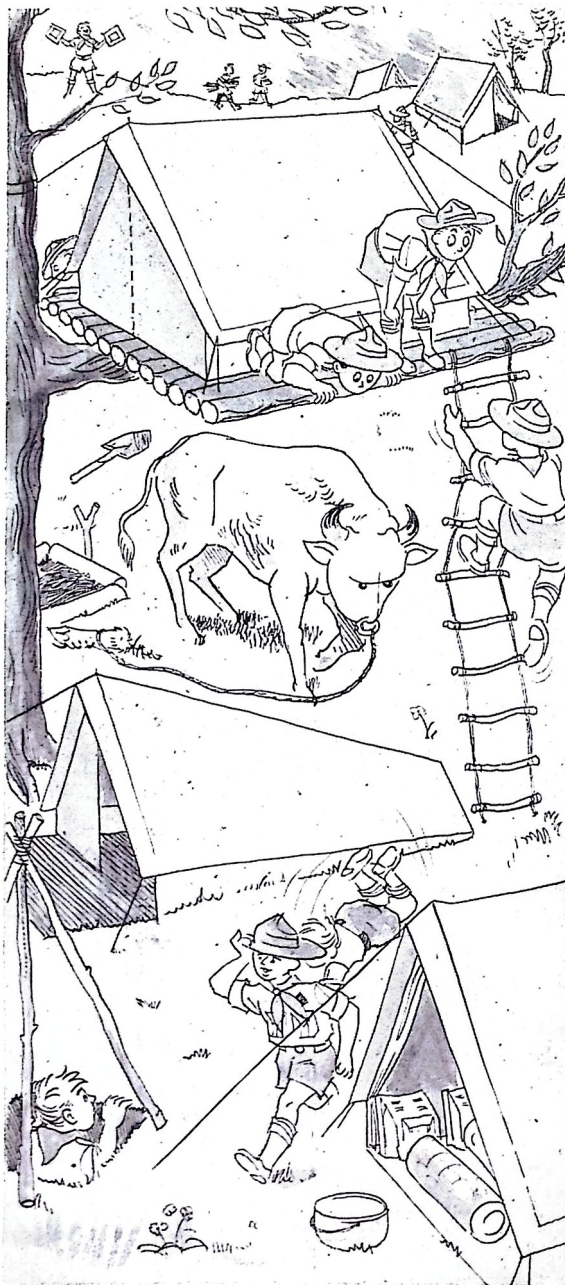
Vindere blev:

1. præmie: Gerner Jørgensen, »Cama«, Lohals.

Ekstra præmier:

- Suzanne Beck, Godthåbsvej 4, København.
Jess Pedersen, Møllevej 35, Sørd.
Kirsten Damgaard, Ulstrupvej 11, Hvidovre.
Marianne Pedersen, Møllevej 35, Sørd.
E. Thiel, Løsnings.

Tekst: Gamle Vibe

VI KØBER TELT!

Tegning: Fritz Bay

Er du så heldig at være i en patrulje, der står over for at skulle købe telt, så gælder det om at sikre sig netop det telt, som I har brug for i jeres patrulje. Nu vil jeres TF jo nok have et ord at skulle have sagt i den forbindelse, hvis det er troppen, der skal betale teltet, men der er jo også patruljer, der er så kvikke, at de enten helt eller delvis har samlet penge sammen til et nyt telt. Under alle omstændigheder er det godt at have nogen viden om telte, inden I begiver jer på indkøb.

Må jeg med det samme sige, at vort Depot fører nogle gode telttyper. Du kan indlagt i dette nr. af »Spejdernes Magasin« finde et katalog fra Depotet, der bl. a. viser telttyper med mål og priser. I kan roligt købe telt i Depotet, det er kvalitetsvarer, der føres.

I er nemlig så heldige, at Korpsset har et udvalg, som beskæftiger sig med spejderudstyr og tropsudrustning, og I kan helt trygt stole på, at de ting, som Korpsset har godkendt, dem »går I ikke galt i byen med«. — Det er erfarne folk, som er meget kritiske i deres bedømmelse, der sidder i det udvalg, og de siger ikke god for en ting med mindre, den er helt, som den skal være.

Inden købet finder sted, så er der tre ting at tage i betragtning: model, materiale og størrelse — og så måske prisen!

Model.

Jeg ved ikke, om I har ønsker i særlige retninger. Hvad mener I f. eks. om de runde engelske telte, eller store cirkustelte eller måske de lave, langstrakte én- eller to-mands skovmandstelte. Skulle det ikke være tilfældet, så rådes I til at købe et godt tagtelt, og det skal være med både regnfang og tagskæg.

Materialet.

Ja, de svære hvide telte af 7 eller 8 oz. Army duck er der jo ingen, der er interesseret i mere — det er heldigvis i vort korps et overstået stadium. Sådanne telte egner sig kun til transport med tog eller bil — og vi er vel nok mest interesseret

i at have vort telt med os, så vi kan bruge det, når vi har lyst.

Det materiale, som anbefales idag, er en svær tætvævet engelsk cottonette, som er lysgule i farven — det er nemlig orangegult eller bronzefarvet — og så er det selvfølgelig imprægneret mod skimmel-svamp (jordslået) — tænk, hvad det betyder. Du aner ikke, hvor mange ærgrelser og ubehageligheder, vi havde førhen, når et telt var pakket sammen i våd tilstand. Naturligvis skal et vådt telt altid tørres snarest muligt — det slipper man altså ikke for, selv om det er imprægneret, men dette telt tåler bedre, at der går en dags tid, inden tørring kan finde sted, end et der ikke er imprægneret.

Skal man have et ganske let telt — så har man jo den franske silkonette »Himalaya« — men den egner sig bedst for små telte, og er også en del dyrere end cottonette.

De telte, som er godkendt af Korpsset, har de rigtige forstærkninger både i tag og hjørner, og alle barduner sidder i ringe, som ved en strop er syet fast til teltet — og ikke i ringe, som er slået i selve teltdugen.

Bardunerne skal helst være af bomuld eller nylon (også disse imprægneret mod jordslåethed). Lukningen kan ske ved snørelukke — det mest almindelige nu — ved bænder eller ved lynlås, og det er rart at have døre i begge teltgavle.

Som stænger kan anvendes delte træstænger med dobbelt messing, men de nyeste lette, lakerede stål-stænger er efterhånden det almindelige i alle telte, og prisen er praktisk talt den samme.

Et underlag skal der selvfølgelig til teltet, og man kan vælge mellem de svære imprægnerede sejldugs-underlag eller de lidt lettere af plastic på lærred. Plasticfolio må absolut frarådes.

Oversejl bliver et spørgsmål om hvor mange penge, I har at råde over, men det har mange fordele og anvendelsesmuligheder, f. eks. som solsejl over spisebordet i stærk solskin. I kan altid købe teltet det ene år og så senere oversejlet, hvis I holder jer til Depotets standardtelte — det letter på økonomien.

Størrelse.

Teltets størrelse afhænger jo af den brug, man skal gøre af det. Flere og flere går over til at anvende halvpatruljetelte, de er nemmere at transportere og giver bedre udnyttelse end helpatruljeteltet.

Halvpatruljeteltet

har følgende mål:

Højde 170 cm, bredde 180 cm og længde 200 cm.

Væg 50 cm, tagskæg 25 cm og regnfang 25 cm.

Det er meget vigtigt, at tagskæg og regnfang er lige brede — det giver det bedste barduntæk i hjørnet, og du får teltet til at stå pænt.

Korpsset har i mange år anvendt en speciel størrelse telt til førertræningen, det såkaldte »Gilwelltelt«, og i fjor kom det til salg i Depotet, og ved forespørgsel der har jeg hørt, at de alene af det telt i fjor solgte over 100 stk. Det er også et pragtfuldt telt, og de forskellige mål er:

185×200×230×60×22×22.

Helpatruljeteltet

er der stadig enkelte som foretrækker. Målene får du her:

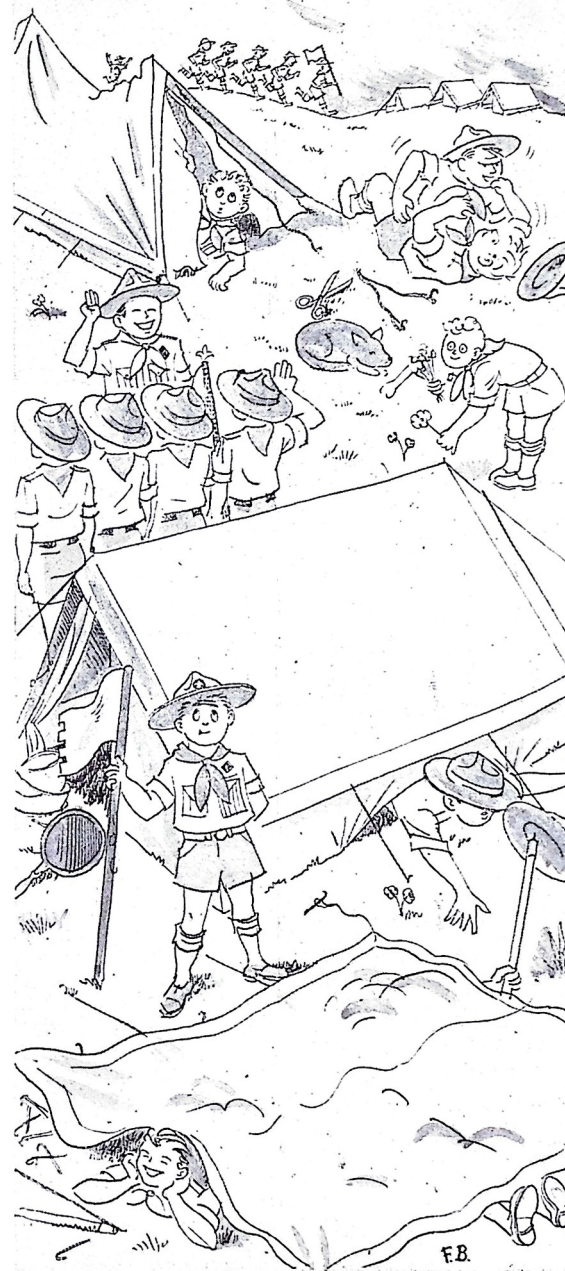
185×200×300×60×27×27.

Det skal nævnes endnu en gang, at I kan finde priserne i Depotets katalog; men naturligvis kan I til enhver tid henvende jer til Depotet for at »snakke telt«, selv om det ikke er aktuelt med køb med det samme.

Kend jert telt.

Når I får det nye telt, lov så jer selv at passe godt på det. Sæt derfor straks navn på det. Både patruljens og troppens navn. Et tropsnavnebånd og patruljefarve kan godt anbringes dekorativt ved indgangen, men få alligevel også skrevet med tusch på græskanten af teltet, på teltposen og pløkpøsen. Antal pløkke kan også påføres.

Teltstængerne kan også forsynes med navn, og pløkhovederne kan males i patruljefarven. Farven skal fornyes, men det opdager I nok.

KAKTUS-patruljen

Efter at have ordnet de sædvanlige forretninger gik vi over til aftenens egentlige program. »Vi skal træne og hænge godt i, hvis vi skal klare de andre patruljer,« sagde Stubbe, idet han så på højre overarm, duelighedstegnsmærket. »Vi må dygtiggøre os, og derfor skal hver mand vise, hvad han duer til. I får hver en opgave, og hver 10. min. skifter vi. D. v. s., at der er 4 opgaver. »

Hvem klarer sig bedst?»

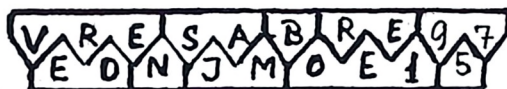
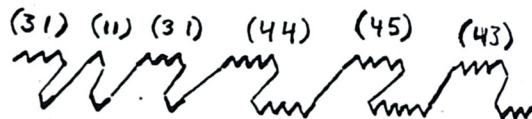
Vi fløj straks over disse opgaver — de var ikke helt nemme, men hvem siger også, de skal være det.

Først var der en underlig kode, som vi aldrig før havde set, men heldigvis fulgte kodenøglen med. Koden og nøglen ser således ud:

	1	2	3	4	5
1	a	b	c	d	e
2	f	g	h	i	j
3	k	l	m	n	o
4	p	r	s	t	u
5	v	y	æ	ø	å

Et »super«
patruljemøde...

*

Næste og sidste opgave var morsom. Vi var kommet til Jamboree, hvor 20 telte med navn på forskellige nationer var placeret. Ved siden af hver telt stod en lille flagstang med et flag. Men i farten er der blevet byttet om på flagene — det gælder nu om at få disse placeret ved de rigtige telte. Det var trods alt ikke helt nemt, især drillede det irske og det italienske flag os.

Nå, det endte med, at Spurt vandt med Krølle på andenpladsen. Så kom Top og Kvik, men vi lå meget nær hinanden. Kun Spurt havde første kode rigtig.

Så sluttede vi om pejsen med at drøfte påske-turen, hvor patruljen skal via Vordingborg (Gåse-tårnet) til Møn. Turen varer 5 dage og koster 15 kr. — Vi glæder os allesammen, for vi skal selvfølgelig alle med. — Med spejderhilsen og god påskelejr.

KAKTUSPATRULJEN

Fladt papirtelt

Tændstik

JAMBOREESANGEN

1957

Musik og tekst af RALPH READER

March, march, march on the road
with me,
To the Boy Scout Jamboree,
Join the throng and swing along
As we sing our song.

Kor.

Jamboree! (Clap, Clap)
Jamboree! (Clap, Clap)
Come give three hearty cheers,
And we'll march along together
Another fifty years.

Ev'ry hour let the Valleys ring,
With the Scouty songs we sing,
Underneath the stars at night
In the camp fire's light.

(Kor)

Marching on with the B.-P. lead,
Every colour, every creed,
All for one and life is good,
In our Brotherhood.

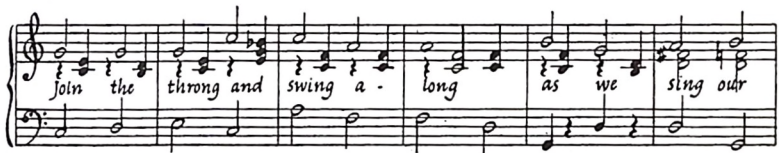
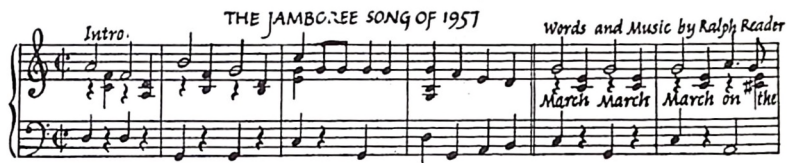
(Kor)

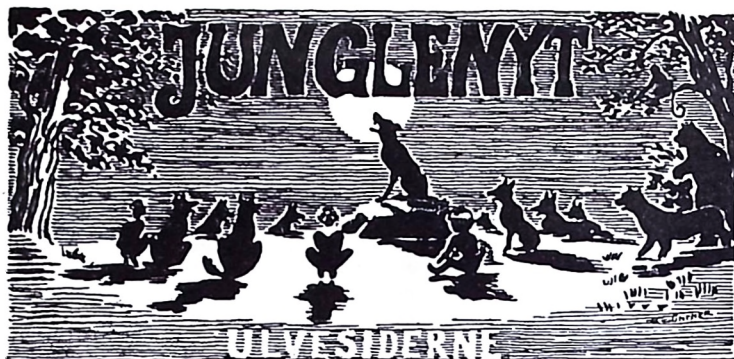
We're the boys of the left-hand
shake,
Boy Scouts all and wide-awake,
Hiking over hill and dale,
Singing on the trail.

(Kor)

Years from now down a mem'ry,
lane,
We shall walk and live again,
These great days with you and me
At the Jamboree!

(Kor)

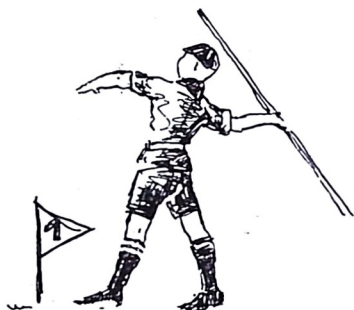

Alle tolv

- Glip, BF Jan Mogensen,
2. Ho'te flok.
Paw, BF Tom Bøgeskov,
1. Dybvad flok.
Fox, BF Søren Thiesen,
Claus Nars flok, Farum.
Simba, BF Mogens Pedersen og
Mysa, BF Preben Nielsen,
1. Kolding flok.
Spætte, BF Jørgen Herholt Jensen,
5. Odense - Sct. Georgs flok.

ET MORSOMT STAFETLØB

Der konkurreres banderne imellem. Der må tages hensyn til antallet af ulve i banderne. Lettest er det naturligvis, om antallet er ens i hver bande. Ved afslutningen af hver del gives 1 point til bedste bande, 2 point til næstbedste bande

o. s. v. Færrest points til slut giver altså vindende bande.

1. Spydkast: Hver ulv ét kast. Hvilken bande når længst.
2. Hopper arm i arm: Hvilken bande først fremme til 3.
3. Golf: Hver ulv ét slag. Hvilken bande når længst.
4. Blindebukløb: Når første ulv er fremme ved 5, starter anden ulv.
5. Boldkast: 2. ulv kaster fra det sted, hvortil 1. ulv kastede.
6. Ridning: Som ved 4.
7. Kuglestød: En tung sten bruges.

Hver ulv ét stgd.

Prøv den i pinselejren
— eller sommerlejren.

Men mens de snakkede og kiggede ud af vinduet og talte om, hvor meget mad de havde med, og om hvorvidt det var værdigt for en ulveunge at have en madpakke med 6 stykker med chokoladepålæg, som Rasmus havde det, — lå Gulla og sov, og alle de røde krøller lå ud over puden, og solen skinnede i dem, og hun lignede mere end nogensinde en morgenfrue, men hun drømte, at hun var en ulv, og at hun skulle møde på rådsklippen om lidt, og langt borte hørtes Sherekans knurre — og det var såmænd bare det vækkeur, som boede i kikkasken! Og først da hun for tredje gang hørte Akela råbe fra sin klippe, at ulvene skulle se sig for, for hun op og så, at klokken var ti, — og toget, — oh ak og ve, var gået klokken 8!

Banden stod af på Snusted station. Det var en lille, hyggelig station med et rundt bed foran med en flagstang midt i. Kimbal O'Hara

BANDEN

PÅ EVENTYR

ULVEFORTÆLLING AF ANNESOFIE HERMANN

TEGNINGER: THORA LUND

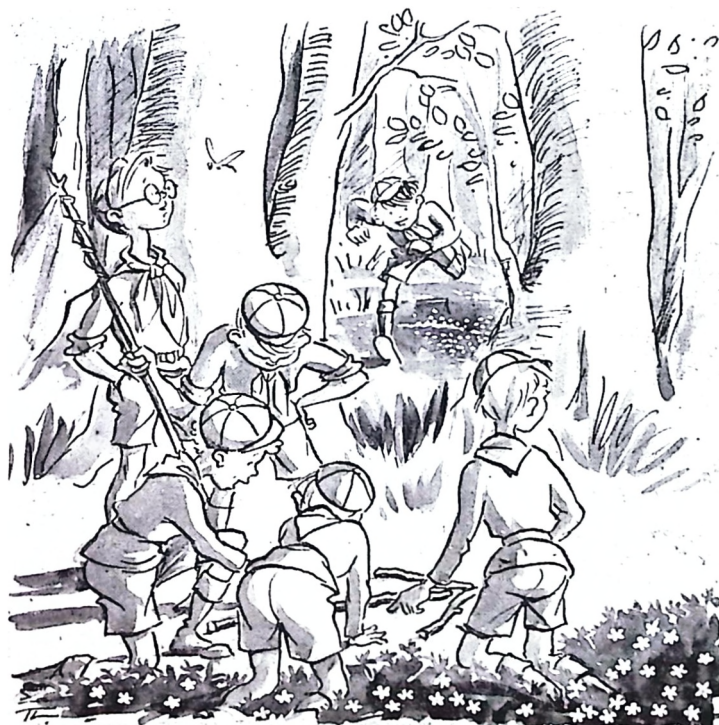
ville lige se på en mærkelig godsvogn til cement, som stod på et vagespor, han gad vidst, om man kunne få en sådan en til sit elektriske tog? Det var der ingen, der vidste, men de måtte også alle lige se på den bil, der stod foran sta-

tionen, og drøfte om det var en Hillman eller en Record? »Jeg tror, vi skal se at komme videre,« sagde Harald og så over mod skovbrynet, der lå lysegrøn og fuldt af muligheder. »Jeg tror, der er blå elefanter i skoven,« sagde Kimbal O'Hara roligt og uanfægtet af, at de andre sagde, han var dum. Kimbal oplevede meget, som de andre ikke oplevede, og han var aldeles ligeglad, selvom de sagde: »Åh, du er så dum,« for han vidste roligt og stiltørdigt med sig selv, at det var han ikke.

Harald var den ældste i flokken, og han var ti år. Han følte ansvar for de andre; det var noget, han var født med, noget han havde i sig, og noget som ikke bare kom af, at han havde flere små søskende hjemme og var vant til at tage et ansvar og til at få det.

Nu, hvor de stod ved indgangen til Tremileskoven, opstod der for første gang i hans sjæl tvivl om, hvorvidt dette her var rigtigt. Hvis de skulle have vist Gulla, at de nok selv kunne tage en billet og finde vej, — så måtte hun vel ihvertfald have været her? Og hvis legen ikke holdt op med denne første overvundne opgave, hvordan skulle de så finde videre, der måtte vel være en besked?

Skoven var så dejlig, som en skov måske kun er det den allerførste søndag efter løvspringet, den var lysende grøn, solen kunne endnu spille ned mellem kronerne. Her og der var der et par forsinkede bede-

at anemoner og lærkesporer. Jens traskede glad fremad med standeren, fra hvis læderlap en meget fin ulv viftede sin blodrøde tunge i majdagen. De andre gik frejdigt efter. De havde fået besked om, at søndag skulle de i skoven, — vel, så gik de i skoven, og hvor var det dejligt! Men Harald følte som sagt et ansvar, og han råbte de andre sammen.

»Hvis dette er en leg, Gulla har lavet,« sagde han meget fornuftigt, »så må der nu være spor af en eller anden slags. Hun har sagt, at spor kan være pile eller små klatrer af et eller andet. Skal vi ikke lige se, om her et spor?«

Det var de alle mægtigt med på, de snusede rundt som små ivrige grævlingehunde efter rævespor, — og pludselig havde Rasmus fundet et ganske tydeligt spor, en stor pil lavet af grene og pegende ned ad en sti. Ingen kunne jo vide, at en pigespejdertrop havde passeret stedet for en time siden på ivrig jagt efter en skat: Her var tegnet, her var sporet, og selv Haralds bekymringer vejredes væk som dug i sol.

(fortsættes i næste nr.)

B.-P. FESTER

Der har hele landet over været afholdt fester i anledning af 100-året for Baden-Powells fødsel. Af de talrige avisudklip, vi her i redaktionen har haft lejlighed til at se, har de fire korps i fælles samarbejde kunnet byde til mange og gode fester.

Det ville være muligt at fylde hele dette nr. af Magasinet med referater fra disse festligheder, og det kan vi naturligvis ikke. Vi har derfor valgt at bringe en del billeder fra den fest i Idrætshuset i København, hvor vi havde den store glæde, at Hendes Majestæt Dronning Ingrid deltog.

Dronningen udtrykte sin store glæde over at have overværet festen og bad en hilsen gå til alle de spejdere og førere landet over, som havde været med til at arrangere B.-P. festerne.

Ved festen i Idrætshuset talte professor Fl. Hvidberg, og der var endvidere underholdning af ulve og drenge- og pigespejdere, der sluttelig opførte spejderspillet: Ilden tændes.

MAGASINETS FOTOKONKURRENCE

Hermed udskrives SPEJDERNES MAGASIN sin store årlige fotokonkurrence.

Alle ulve, spejdere, skovmænd, rovere og førere kan deltage.

Konkurrencen omfatter:

- Instruktive billeder.
- Situationsbilleder fra ture og lejre.
- Landskabsbilleder.
- Jamboree-billeder.

Læs i næste nummer de udførlige oplysninger om aldersgrupper og præmieliste.

Indsendelsesfristen bliver den 9. september.

Gå allerede nu i gang med jagten på de rette motiver.

B.-P. FESTEN I IDRÆTSHUSET, KØBENHAVN

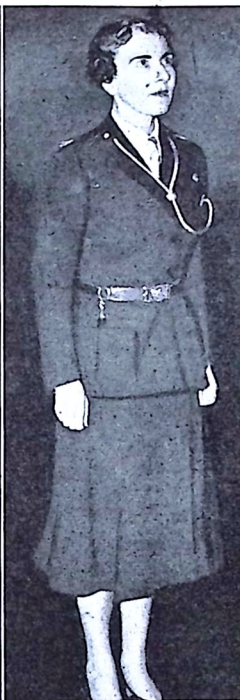

Øverst:

Sådan gik det ulvenes trommeslager!

Hendes Majestæt Dronning Ingrid.

Friske ulve sang færdssang.

Nederst:

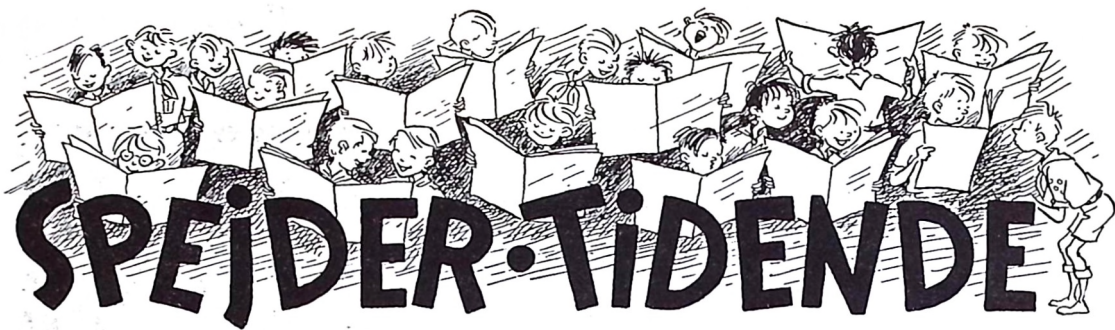
Fra »Ilden tændes«.
Baggårdsbørnenes kortspil.

Et af synerne: Indianernes danse.

4 spejdere. En fra hvert korps.

FOTO: OLE BJØRK

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Lasse Løvgren.

BRONZEKORS FOR LIVREDNING

Ved Godthaab divisionens nytårs-parade fik Lasse Løvgren fra Sct. John-trop overrakt korpsets bronzekors for livredning.

Lasse udførte i skolernes oktoberferie en rask redningsdåd, idet han i Damhusbadets svømmebassin havde observeret et tilsyneladende livløst legeme på bunden af bassinet. Han var straks sprunget ud og dykkede ned til bunden, en dybde af 3,80 meter, og herfra bjergede Lasse den forulykkede, som straks blev bragt op, og oplivningsforsøg påbegyndt.

Ved sin raske handling reddede Lasse et menneskeliv. Selv syntes han ikke, at der var grund til at omtale begivenheden, og der gik flere dage, uden nogen vidste noget herom — end ikke hans forældre. Så beskeden er Lasse. Det er derfor fuldt fortjent, Lasse har modtaget korpsets bronzekors for livredning.

SKAARUP TROP OG FLOK

har nu indviet deres nye hytte. Sidste år bragte vi et billede af »hytten«, da grunden var støbt.

Den indeholder et troplokale med pejs, et patruljerum og et materialerum med skabe til lejrudrustningen. Hele hytten er $6\frac{1}{2} \times 8$ meter og består af et dobbelt lag

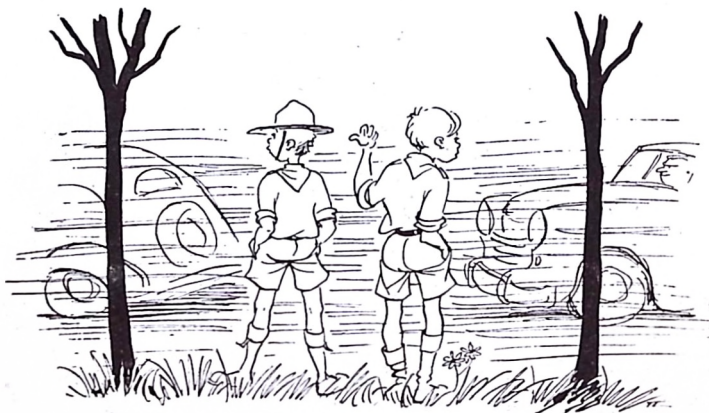
skunker med isoleringspap og møler imellem, og da den desuden ligger i læ mellem høje bakker, er der meget lunt.

Troppen har på et år bygget hytten uden hjælp fra håndværkere; det hele er lavet af spejderne selv, lige fra grunden blev gravet ud, og til de sidste søm blev slået i.

Vi anbefaler andre troppe at gøre det samme. Er man om sig, kan sådan en hytte bygges for $3\frac{1}{2}$ tusinde, og den er $11\frac{1}{2}$ værd, så det er en god pengeanbringelse!!

Fotografiapparat tabt

ved Bastrup sø søndag den 28. januar. Henvendelse til Niels Lykkebo, tlf. Garløse 119.

Jeg er vandringsmand af fødsel . . . Er vi sådan?

1. og 2. Rønne trop og flokke vil med deres store fest: »En dag i eventyrland«, som afholdes den 30. og 31. marts, sætte hele Bornholm på den anden ende. Forud for festen sendes en tryksag på 36 sider til samtlige husskande på Bornholm, hvori der fortælles om de mange spændende ting, der skal ske i forbindelse med festen.

»Boy Scouts of America« på besøg hos 5. Østerbro trop.

Der findes i København en lille trop amerikanske spejdere, sønner af herværende amerikanske embedsmænd, officerer o. lign. De ledes af capt. Harold Lloyd, der længe har savnet et samarbejde eller en vis form for kontakt med danske spejdere. Derfor henvendte capt. Lloyd sig for nogen tid siden til DC for Østerbro division, der bad 5. Ø. overtage denne specielle opgave.

Vi inviterede amerikanerne med til et rigtigt dansk troppemøde. Det var en festlig og interessant sammenkomst. Det var amerikanske drenge fra en række stater, vistnok 7, da der var 7 drenge anført af scoutmaster Lloyd og scoutmaster-assistent sergeant Morrow. Men sprogsværligheder kendes ikke rigtigt blandt drenge, især ikke når de har fælles interesser, og alle morede sig storartet.

Vi viste dem en indviklet femkamp mellem vore 5 patruljer, med bl. a. kimsleg bestående af knob, blade og grenstumper, morse i form af et nodeblad, hvad kan man få ud af en æske, tændstikker, o. s. v. Vi sang nogle friske sange sammen — også på engelsk — og sluttede med at overrække hver gæst vort troppsbånd. Vi bemærkede, at flere var medlem af flere udenlandske tropper, alt eftersom deres fædre var blevet forflyttet.

DU E DAVNE TIL TÆRES SIDEN

VÆBBERE

Sct. Jørgens trop - Svendborg
Henning Bek
5. Østerbro trop
PF Christian Jensen
Struer trop

Lars Peter Bang
Lorenz Tuxens trop
PF Max Lund Pedersen
PA Morten Lund
Jens Tvede-Jensen
Marsk St'g trop
PA Ib Meyer Nielsen
Aaby-Hasle trop
PA Hans Henrik Kroghsgaard

Erik Welling
2. Sønderborg trop
Helge Johannsen
Hans Johannsen
PF Leif Autzen

1. Rønne trop
PA Torben Brandt
PA Mogens Reimich
PF Chr. Holm Petersen
PF Kaj Kure
PA Frank Sørensen
2. Rønne trop
Bent Nielsen
PF Niels Kofod Jensen

PA Tom West
PA Niels Kjalke
2. Nyboder trop
SM Holger Andersen
PF Preben Nielsen
Birkholm trop, Herlev
Hardy Hoff
Bjarne Larsen
Bent Nielsen

1. KL. SPEJDERE

Bellahøj trop
PF Mogens Hansen
Lorenz Tuxens trop
PF Lars Gottlieb
Anders Gottlieb
PA Morten Lund
SM Bjarne Brøgger

Skansetroppen
Hans Mikkelsen
Willy Petersen
Jørn Randrup
10. Odense trop
Gunnar Jacobsen
Bo Worre
Aaby-Hasle trop
Erik Welling
1. Rønne trop
PF Ole Petersen

RIDDERE

1. Rønne trop
PF Ole Petersen
Skårup trop
PF Gert Jonsson
10. Odense trop
Erhardt Gram-Hansen
Bo Worre

A VANDRINGER

100 km
Marsk Stig trop
PA Ib Meyer Nielsen
Prins Hamlets trop
PF Lars Borup-Nielsen
60 km
10. Odense trop
Kurt Wandahl
Erland Rasmussen
Leo-troppen
Flemming Jørgensen
Jørgen Rene R. Andersen
Knut Rasmussen
Ebbe Hansen
Ivanhoe trop
Klaus Witt
Torben Hauschild

B.-P. FESTEN i ÅRHUS

Ingen århusianer kunne være i tvivl om, at spejderne havde noget stort for denne aften. Fra fire forskellige steder i byens udkanter marcherede en smuk blanding af blå, gule og grønne uniformer under klingende spil mod byens centrum — til Århus-Hallen, hvor der var skaffet plads til 4000 af byens 5000 spejdere.

Livsglæde og begejstring fik salen til at syde, når sange, råb og optrin affyredes, og betagende stilhed og alvor herskede, da pladeoptagelsen af B.-P.'s sidste tale fra jamboreen i 1937 lød. Aftenens festtaler var en spejder af årgang 1911, DC Jens Hvass, som fortalte om B.-P.'s lange liv og gerning, og på smukkeste måde afsluttedes den store festaften med kertehøjtid, fremsigelse af spejderlov og -løfte og tale af biskop Skat Hoffmeyer.

Byens presse havde på glimrende måde fulgt 100-året op, og et af dagbladene bragte som særlig hyldest til spejderbevægelsen et smukt farvetryk på forsiden af det kendte B.-P. billede, som næsten enhver spejder har hængende hjemme på sin væg.

Stamping Bull.

JAMBOREE-DELTAGERE

I lodtrækningen om 30 kr. i opsparringen til Jubilæums-jamboreen er følgende udtrukket:

For februar:

Egon Schou Hansen, Sølystvej 13, Jyderup st.

Jan Kanstrup, Skovvej 51, Svendborg.

Søren Larsen, Dalbyvej 8, Nykøbing F. (Glentetrop-pen).

Mogens Jarlholm, Kløverbakken, Virum (Furesp-trop).

I Finland

udkommer der i anledning af 100-årsdagen for B.-P.'s fødsel et særligt frimærke, som du ser her.

Det bliver trykt i et oplag af 2 millioner.

Jokke

og hans patrulje har fundet ud af, at man kan godt træne på sin egen lejrplads — til naturrensningsdagen!

Vi har alle „en kæphest“

Vor kæphest

er at skaffe de bedst mulige varer til de fordelagtigste priser,

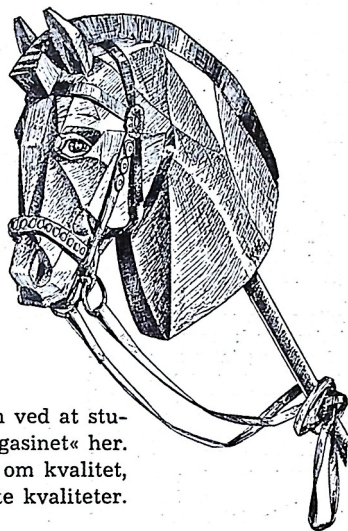
og dette vil du kunne overbevise dig selv om ved at studere **det nye katalog**, som følger med »Magasinet« her. Når man taler om priser, bør man også tale om kvalitet, og det er netop vor opgave at finde de bedste kvaliteter.

NYHEDER TIL ULVEUNGER

Vindtæt underbluse af blå duncambric til at tage under ulvesweateren er en ting, vi har fremstillet efter samråd med ulveledelsen. Den har korte ærmer og en lynlås i halsen, og den fylder næsten intet og vejer kun 70 gram.
størrelse 5 — 6 — 7 **kr. 12,50, 13,50, 14,50**

Ulvetasken med grønt ulvehoved på klappen — leveres nu med 2 stropper, så kan man bl. a. bedre anbringe sin regnfrakke, når det bliver tørvejr.

Ulvetasken er af en svær, praktisk khakivare. **kr. 7,85**

Det Danske Spejderkorps Depot

NØRRE FARIMAGSGADE 39, København K, telf. Palæ 4526

Odense: Klostervej 19, telf. 12.418

Aalborg: Kong Hansgade 1, telf. 8370

Århus: Frederiksgade 69, telf. 3 36 13

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger.

Spejdernes Magasin
Red.: Kommunerører
J. B. Skotte Hansen
Tobaksvejen 33, Søborg

Spejdersport
Red.: Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sørb

Korpskontor:
Frydendalsvej 32, København
Telefon VE 3666
Kontortid: 8-16, lørdag 8-12
Begge blades ekspedition:
Korpskontoret